

इत्येवं कथितं ब्रह्मन् । कवचं परमाद्भुतम् ।
 अणोऽनूपया दत्तं स्मृतैर्नैव पुरा मया ॥
 शुभेन सह संयामे निर्लक्ष्ये घोरदाहणे ।
 गगनस्थितो यः सद्यः प्राप्तिमात्रेण शक्तिः ॥
 कवचस्य प्रसादेन धरण्यां पतितो नृपः ।
 पूर्वं वर्धगत्तं खे च कृत्वा युद्धं भयावहम् ॥
 नृपे शुभे च गोविन्दः कृपालुर्गगने स्थितः ।
 माल्यञ्च कवचं दत्त्वा गोलोकं च जगाम ह ॥
 कल्पान्तरस्य दृष्टान्तं कृपया कथितं मुने ।
 आभ्यां तव भयं नास्ति कवचस्य प्रभावतः ॥
 कोटिशः कोटिशो नृपा मया दृष्टाश्च सर्व्वशः ।
 अहञ्च हरिणा साहं कल्पे कल्पे स्थिरा सदा ॥
 इत्युक्त्वा कवचं दत्त्वा सान्त्वयन् चकार ह ।
 निःशङ्को नाभिकमले तस्यैव स कमलोद्भवः ॥३॥
 सुवर्णगुटिकायान् लुलेदं कवचं परम् ।
 कण्ठे वा दक्षिणे बाहौ बध्नीयात् यः सुधीः सदा ॥
 विषाम्बिलजलशुभो भयं तस्य न विद्यते ।
 जले स्थले चान्तरीक्षे निद्रायां रक्षतीश्वरः ॥
 संयामे वक्षपाते च विपत्तौ प्राणसङ्कटे ।
 कवचस्मरणादेव सद्यो निःशङ्कतां व्रजेत् ॥
 बह्वेदं कवचं कण्ठे शङ्करश्चिह्नं पुरा ।
 जघान लीलामात्रेण दुरन्तमसुरेश्वरम् ॥
 बह्वेदं कवचं काली रक्तवीर्यं च खाद स ।
 महस्रशीर्षां धुलेदं विषं धत्ते तिलं यथा ॥
 आवां सनत्कुमारश्च धर्मः साक्षी च कर्मणाम् ।
 कवचस्य प्रसादेन सर्व्वत्र जयिनो वयम् ॥
 न्यस्य नन्दप्रशोः कण्ठे जगाम कवचं द्विजः ।
 आत्मनः कवचं कण्ठे दधार च हरिः स्वयम् ॥
 प्रभावं कथितं सर्व्वं कवचस्य हरेस्तथा ।
 अमन्तस्याच्युतस्यैव प्रभावमतुलं मुने ॥
 इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीशङ्खजम्बखण्डे १२ अध्यायः ॥
 सर्व्वला, स्त्री, (सर्व्वं लातीति । ला + कः । टाप् ।)
 तोमरः । इत्यमरः । २ । ८ । ६३ ॥
 सर्व्वलङ्घी, [न] पुं, (सर्व्वेषां वर्णाश्रमाणां लिङ्गं
 निङ्गमस्यस्येति । इतिः ।) पाषण्डः । इत्य-
 मरः ॥ इति वेदविस्मृताचारैश्च सर्व्ववर्णसिद्धधारिण्यु
 बौद्धचपणकादिषु । पापं खंन्ति ददति
 पाषण्डाः मनीषादित्वात् साधुत्वं स्रुद्धन्वमधो-
 २यम् । सर्व्वेषां वर्णाश्रमाणां किञ्चित् किञ्चिन्
 लिङ्गमस्येषामिति । इन् । इति भरतः ॥
 सकलचिद्धधारिणि, त्रि ॥
 सर्व्वली, स्त्री, (सर्व्वं लातीति । ला + कः । गौरा-
 दिव्यात् ङीष् ।) तोमरः । इति शब्दरत्ना-
 वली ॥
 मञ्जेलोहः, पुं, (सर्व्वो लोहो यस्य ।) लौहमय-
 बाणः । यथा,—
 “प्रचुङ्गनः सर्व्वलोहो नाराच एषाञ्च सः ।”
 इति हेमचन्द्रः ॥
 मङ्गलधातुश्च ॥
 सर्व्ववर्जिका, स्त्री, (सर्व्वं वर्जयतीति । वर्ज + क्त्वं ।
 टाप् । अत इत्यम् ।) गम्भारीश्वरः । इति
 जटाधरः ॥

सर्व्ववक्षभा, स्त्री, (सर्व्वेषां वक्षभा ।) असती
 नारी । इति धरणिः । इति कैचित् ॥ सकल-
 प्रिये, त्रि ॥
 सर्व्ववित्, पुं, (सर्व्वं वेत्तीति । विद् + क्तिप् ।)
 परमेश्वरः । यथा,—
 “यः सर्व्वज्ञः सर्व्वविद्यं यस्य ज्ञानमयं तपः ।
 तस्मादेतत् ब्रह्मनाम रूपमनश्च जायते ॥”
 इति सुखकोपनिषत् । १ । १ । ६ ॥
 सर्व्वज्ञे, त्रि ॥
 सर्व्ववेदः, पुं, (सर्व्ववेदानधीति इति । “ऋतूक्यादि-
 सूत्रान्तात् ठक् ।” ४ । २ । ६० । इति ठक् ।
 “सर्व्वदेः सादेश्च लुक्त्तयः ।” इति लुक् ।)
 सर्व्ववेदाध्याता ब्राह्मणः । इति कैचित् ॥ सर्व्वज्ञे,
 त्रि, ॥
 सर्व्ववेदाः, [स] पुं, (सर्व्वं घनं वेदयति निवेदयति
 ऋत्विग्भ्य इति । विद् + णिच् + अस्तुन् ।)
 सर्व्वखद्विजयागो येनेष्टः सः । इत्यमरः ॥
 सर्व्वखं दक्षिणा यच्च स सर्व्वखद्विजो विष्वजि-
 न्नामयागः स येनेष्टः सम्पादितः स सर्व्ववेदा
 उच्यते । सर्व्वं खं वेदयति लभयति ऋत्विजे
 इति सर्व्ववेदाः विद ल लामे अन्तात् चासु-
 सिति अस् । इति भरतः ॥
 सर्व्ववैशी, [न] पुं, (सर्व्वेषां वैशीः स्यात्तीति ।
 इतिः ।) नटः । इति हेमचन्द्रः ॥ सकलवैश-
 धारिणि, त्रि ॥
 सर्व्वशान्तिस्तु, पुं, (सर्व्वशान्तिं करोतीति । क्त +
 क्तिप् ।) भरतराजः । स तु शुक्लन्तापुत्रः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥ सकलशमकारके, त्रि ॥
 सर्व्वसङ्गतः, पुं, (सर्व्वं सङ्गतमस्येति ।) वष्टिका-
 धान्यम् । इति शब्दचन्द्रिका । सकलसङ्गति-
 युक्ते, त्रि ॥
 सर्व्वसंसर्गलवणं, स्त्री, (सर्व्वसंसर्गं जातं लव-
 णम् ।) औघरकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 सर्व्वसन्नहनार्थकः, पुं, (सर्व्वेषां सन्नहनस्य अर्थो
 यत्र ।) चतुरङ्गसैन्यसन्नाहः । तत्पर्यायः ।
 सर्व्वभिसारः २ सर्व्वभिः ३ । इत्यमरः ॥ सर्व्व-
 सन्नहनं अर्थोऽभिघेयमस्य । सर्व्वैरभिसियते-
 ऽभिसुखं गन्धतेऽनेन सर्व्वभिसारः करणे घञ् ।
 सर्व्वेषां औघो वृद्धमच सर्व्वभिः । इति भरतः ॥
 सर्व्वसन्नाहः, पुं, (सर्व्वेषां सन्नाहो यत्र ।) सर्व्वाल्मा ।
 इति हलायुधः ॥ सर्व्वसन्नहनश्च ॥
 सर्व्वसहः, पुं, (सर्व्वं सहते इति । सह + अच् ।)
 गुग्गुलुः । इति रत्नमाला । सकलसहिष्णौ,
 त्रि ॥ (यथा, भागवते । ६ । ५ । ६ ।
 “स त्वं जगन्नाथस्त्वप्रह्माग्रे
 निरूपितः सर्व्वसहो गदाभृता ॥”)
 सर्व्वसिद्धिः, पुं, (सर्व्वेषां सिद्धिरस्मात् ।) श्रीफलः ।
 इति शब्दचन्द्रिका । सकलसाधनश्च ॥
 सर्व्वस्वं, स्त्री, (सर्व्वं स्वम् ।) समुदायधनम् । यथा,
 “गुरवे दक्षिणां दद्यात् प्रत्यक्षाय शिवात्मने ।
 सर्व्वस्वं वा तदहं वा तदहं वा तदाज्ञया ॥”
 इति तन्त्रसारः ॥

सर्व्वस्वी, [न] पुं, वर्णसङ्करविशेषः । स तु
 गोपकन्यायां नापिताज्जातः । इति ब्रह्मवैवर्ते
 ब्रह्मखण्डे १० अध्यायः ॥ (सकलधनविशिष्टः,
 त्रि ॥
 सर्व्वहितं, स्त्री, (सर्व्वस्मिन् हितम् ।) मरिचम् ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ सकलहितकारके, त्रि ॥
 सर्व्वज्ञं, स्त्री, (सर्व्वं अङ्गम् ।) सकलावयवः ।
 यथा,—
 “पादौ रक्षतु मे केतुः सर्व्वज्ञं मे नवग्रहाः ।
 आपादमक्तकक्षेव सर्व्वविघ्नविनाशकाः ॥”
 इति उक्तीलातन्त्रे नवग्रहकवचम् ॥
 (पुं, महादेवः । इति महाभास्तम् । १३ ।
 १७ । ३१ ।)
 सर्व्वज्ञसुन्दरसः, पुं, (सर्व्वस्मिन् अङ्गे सुन्दरः ।
 स एव रसः ।) औघधविशेषः । यथा,—
 “रसगन्धकतुल्यांशो द्वौ भागौ टङ्गस्य च ।
 मौक्तिकं विद्रुमं शुद्धमवनीय समाश्रुतः ॥
 हेमभस्मार्हभागश्च सर्व्वं खल्ले निधापयेत् ।
 निम्बद्रवस्य योगेन पिष्टिकां कारयेद्भिषक् ॥
 पश्चात् गजपुटं दद्यात् शीतलञ्च ससुहरेत् ।
 हेमभस्मसमं तीक्ष्णं तीक्ष्णाह्नीं दरदो मतः ॥
 एकौलव्य समस्तानि स्रुद्धाचूर्णानि कारयेत् ।
 ततः पूजां प्रकुर्व्वीत भक्षयेत् दिवसे शुभे ॥
 सर्व्वज्ञसुन्दरो ह्येष रोगराजनिहन्तनः ।
 वातपित्तज्वरे घोरे सन्निपाते सुदाहणे ॥
 अशंसु गृहणीरोगे मेने गुल्मे भगन्दरे ।
 निहन्ति वातजानोगान् स्नेहिकाञ्च विशेषतः ॥
 पिप्पलीमधुसंयुक्तं द्रव्युत्तममपि वा ।
 भक्षयेत् पर्याखण्डेन सितया चाद्रकेण वा ॥
 गुडूचीसत्त्वसहितं प्रमेहे च विशेषतः ।
 शरत्काकरप्रोक्तः स्निग्धयोगो रसोत्तमः ।
 राजिकाहिङ्गुतेजान् लवणाञ्जं विवर्जयेत् ॥”
 सर्व्वज्ञसुन्दरसः । इति भैषज्यरत्नावली ॥
 (यथा च ।
 “रसगन्धकयोः कर्षं ग्राह्यमेकं सुशोषितम् ।
 ततः कज्जलिकां कृत्वा नृदुपाकेन साधयेत् ॥
 जातीफलं तथा कोषं लवङ्गारिष्टपत्रके ।
 सिन्धुवारदलस्यैव शलावीर्यं तथैव च ॥
 एषाञ्च कर्षमात्रेण तोयेनाथ विमर्हयेत् ।
 सुक्तायुहे पुनः स्थाप्यं पुटपाकेन साधयेत् ॥
 चनपक्वे बहिर्लिप्ता पुटमध्ये निधापयेत् ।
 गुञ्जाश्चकप्रमाणेन प्रत्यहं भक्षयेन्नरः ॥
 एतत् प्रोक्तं कुमारानां रक्षणाय महौषधम् ।
 ज्वरघ्नं दीपनञ्चैव वलवर्णप्रसाधनम् ॥
 दुर्ब्वारं ग्रहणीरोगं जयत्येव प्रवाहिकाम् ।
 स्तुतिकाञ्च जयेदेतद्गार्शो रक्तसम्भवम् ॥
 पिप्पला च दानवा देवा बालानां विघ्नकारकाः ।
 यत्रौषधरक्षिते तत्र सौमं न यान्ति ते ॥
 बालानां गदयुक्तानां स्त्रीणाञ्चैव विशेषतः ।
 महागन्धकमेतद्द्वि सर्व्वव्याधिनिहृदनम् ॥
 विना पाकेन सर्व्वज्ञसुन्दरोऽयं प्रकीर्तितः ॥”
 इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहेऽतिसाराधिकारे ॥